серпень скрадається тихо ранковим холодом
та до полудня повітря – тремтливий жар
наше життя пролітає миттєво мов честь ізмóлоду
ніч протиріч медитує в одному з утрачених царств
пагорби – в пагодах всіяних цвітом і ягодами
дзвони гудуть вперемíш то шабат то набат
стріли й вогні прошивають птахів над пагодами
і захлинаються піною пси шаріату
все перекреслено духом простих траєкторій
тче павутиння серпневе самотній павук
сталося все що пророки писали в теоріях
падає небо підстрілене снайпером просто до рук
літо спливає поволі у дельти при морі
холод щоранку прозоріший входить в права
як же незатишно жити на зламах історії!
як же поспішно могили вкриває трава!
холодом солодом каменем вересень котиться
в іскрах і спалахах сміху відходить аллах
макове поле успішно цвіте й плодоносить
там де раніше опальна вітчизна була